

Versailles

Steluța Căciun

Versailles

Țipătul de motan în călduri al păunilor
se oprește în brocartul draperiilor:
regele doarme.
Baldachinul îi ascunde, boțit, neputința,
doar piciorul grăsuț și alb al metresei șchioape
atârnă dezgolit impudic
până aproape.
În mirosul greu de transpirație și mosc,
perucile se privesc fără de chip în oglindă
grattoirul care a omorât elefanții
le gâdilă viril păduchii.
Știu că voi fi următoarea
pe umărul căreia își va arunca eșarfa:
majordomul mi-a luat măsurile
și corespund
Mi-e puțin greață și aș vrea aux toilettes
dar nu există,
așa că
mă retrg într-un ungher întunecos
și spun pardon
celor doi valeți
care și-au început devreme truda
încurcați unul în altul.
În orangerie, Le Notre
desenează cu bățul în nisip
partere colorate.
Mă uit pe cer și-mi spun:
„ce zăpușeală!
de-ar veni odată revoluția aia!”
Dar Guillotine încă nu s-a născut...